

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΑΝΙΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ Α2 ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΕ91.01.pdf**Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:**ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΚ ΠΕ91.01 Α2.pdf**Ημερομηνία 1ης συνάντησης:**

08/05/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΚ ΠΕ91.01 Α2.pdf**Ημερομηνία 2ης συνάντησης:**

16/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΕΔΙΟ Α2' (κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, παρ. 4, του Ν. 4823/2021) ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ: ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΕ91.01 – ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, όπως ορίζεται από τον Ν. 4823/2021 (ΦΕΚ 136/τ.Α') και την αριθμ. 9950/ΓΔ5/2023 ΚΥΑ (ΦΕΚ 388/τ.Β'), είναι η βελτίωση της ατομικής τους απόδοσης και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές. Η παρούσα αξιολογική έκθεση αφορά στην αξιολογούμενη, νεοδιόριστη εκπαιδευτικό, Κλάδου ΠΕ91.01 – Θεατρικών Σπουδών, κ. Ζαχοπούλου Αικατερίνη, Θεατρολόγο του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Βέροιας. Εστιάζει στο Πεδίο Α2 – Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Αρχικά, πραγματοποιήθηκε προαξιολογική συνάντηση στις 11/04/2025, μεταξύ της Μάνια Χρυσούλας (ΠΕ11), Διευθύντριας του Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Βέροιας και της αξιολογούμενης, Ζαχοπούλου Αικατερίνης (ΠΕ91.01) – Θεατρολόγου, όπου συμφωνήθηκε από κοινού, να πραγματοποιηθούν παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών της εκπαιδευτικού, όπως προβλέπεται από το θεσμικό και νομικό πλαίσιο. Σε αυτήν, τέθηκαν οι υπό αξιολόγηση παράμετροι, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν την λειτουργία της Ειδικής Αγωγής, με ιδιαίτερη έμφαση στις παιδαγωγικές πρακτικές και τις σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις της επιστήμης της, για την διδασκαλία των μαθητών και μαθητριών με αναπηρία. Κατά την διάρκεια των δύο (2) διδασκαλιών της αξιολογούμενης (στις 08/05/2025 &

16/05/2025) υπήρξε αποτύπωση των παραμέτρων που διαμόρφωσαν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του μαθησιακού περιβάλλοντος, της μαθησιακής διαδικασίας και του παιδαγωγικού κλίματος. Μετά την ολοκλήρωση των ενεργειών από την αξιολογούμενη, την υλοποίηση των δύο διδασκαλιών και των συζητήσεων που ακολούθησαν, διαπιστώθηκαν τα εξής: α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Οι διδασκαλίες, ήταν ιδιαίτερες εξειδικευμένες και κύλησαν μέσα σε ένα άριστο κλίμα. Η αξιολογούμενη ήταν απόλυτα προετοιμασμένη, τόσο σε επίπεδο επιλογής κατάλληλων εποπτικών μέσων και χρήσης υλικών, όσο και στη χρονική αλληλουχία των δραστηριοτήτων, με σωστή χρήση του χρόνου σε όλη τη διάρκεια του κάθε μαθήματος. Επέδειξε υψηλό επίπεδο γνώσης του αντικείμενου της, με την οργάνωση του χώρου της τάξης σε «περιοχές δραστηριοτήτων», ενισχύοντας τη διάδραση εκπαιδευτικού – μαθητών και μαθητών μεταξύ τους. Με τον τρόπο αυτό, βοήθησε ώστε το μάθημα να γίνει κατανοητό μέσω πολυαισθητηριακών ερεθισμάτων και υψηλού βαθμού αλληλεπίδρασης. Το πιο σημαντικό στοιχείο των διδασκαλιών της, ήταν ότι, η αξιολογούμενη είχε μελετήσει άριστα τους/τις μαθητές/-τριες, γνωρίζοντας σε κάθε λεπτομέρεια τις ανάγκες και τις δυνατότητές τους. Το γεγονός αυτό ενισχύονταν από την χρήση εξαιρετικού παιδαγωγικού υλικού, παραγόμενου εν μέρει από την ίδια, για τις δραστηριότητες, το οποίο ήταν προσαρμοσμένο ακριβώς στις μαθησιακές ανάγκες του/της κάθε μαθητή/-τριας. Η υλοποίηση της διδακτικής πορείας, καθώς και της απαιτούμενης υλικοτεχνικής υποδομής που χρησιμοποιήθηκε, ακολουθήθηκε κατά γράμμα όπως σχεδιάστηκε και ήταν σαφές, ότι υπήρχε σύνδεση της προγενέστερης εμπειρίας των παιδιών σε βασικές δραστηριότητες θεατρικής και μουσικοκινητικής αγωγής – ήταν, επίσης, εξοικειωμένα με την παρακολούθηση οπτικοακουστικού υλικού. Αυτό σημαίνει ότι, η διδασκαλία της εντάσσεται σε ένα ευρύτερο διδακτικό πλαίσιο, με συνέχεια, ροή και σύνδεση σε όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους. Αξιοποίησε το διδακτικό της αντικείμενο κάθε φορά στο έπακρο, φέρνοντας στην επιφάνεια γνώσεις και εμπειρίες που είχαν ήδη οι μαθητές, μέσα από μία ομαδοσυνεργατική και βιωματική διδασκαλία. Διαμόρφωσε τις συνθήκες για αφομοίωση διαφορετικών αισθητηριακών ερεθισμάτων, βασιζόμενη στο πολυαισθητηριακό μοντέλο, προσφέροντας μία ολιστική μαθησιακή εμπειρία. Υπήρχε από την πλευρά της ετοιμότητα για διαφοροποίηση της διδασκαλίας, τόσο στις οδηγίες όσο και στον ρυθμό, με βάση τις εξατομικευμένες ανάγκες των μαθητών/-τριών, εμπλέκοντας τους όλους στο μέγιστο βαθμό στη διαδικασία μάθησης. Στις περιπτώσεις έντονης κινητικής διέγερσης ή τάσης άρνησης, εφαρμόστηκαν με επιτυχία εναλλακτικές μορφές συμμετοχής. Χρησιμοποίησε σύγχρονα εποπτικά μέσα διδασκαλίας, αξιοποιώντας τα με τρόπο που να διατηρούν ενεργό το ενδιαφέρον των παιδιών (tablet, μουσικά κομμάτια προσεκτικά επιλεγμένα και συναφή με το διδακτικό αντικείμενο, σύγχρονο ασύρματο πολυλειτουργικό ηχείο). Μέσα από τις γνώσεις της και τις επιστημονικά τεκμηριωμένες πρακτικές που εφάρμοσε, δημιούργησε κάθε φορά ένα πολύ ελκυστικό μάθημα, ώστε να μπορούν να δραστηριοποιηθούν τα παιδιά ενισχύοντας τις δεξιότητες συνεργασίας, με ενισχυμένη την ικανότητα συγκέντρωσής τους. Δημιούργησε ένα ευχάριστο και ασφαλές περιβάλλον για τους μαθητές, με αποτέλεσμα να αυξηθεί θετικά η κοινωνική αλληλεπίδραση και η αίσθηση ψυχολογικής ασφάλειάς τους. Σε ήρεμο τόνο με απόλυτη σταθερότητα, ήταν και οι απαραίτητες «απαγορεύσεις», που ουσιαστικά αποτελούσαν την υπενθύμιση βασικών κανόνων και ρουτινών – απαραίτητη συνθήκη σε ζητήματα ασφάλειας και αυτορρύθμισης των παιδιών με αναπηρία, βασικό στοιχείο της κουλτούρας του Σχολείου και απαραίτητη συνθήκη για την λειτουργία της ομάδας. Οι τρόποι συμπεριφοράς επανέρχονταν στο προσκήνιο με κάθε αφορμή εκτροπής και η υπενθύμιση εδραίωνε τη σταθερότητα λειτουργίας της ομάδας ως σύνολο, καλλιεργώντας σχέσεις αλληλοσεβασμού και αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Με την έννοια αυτή, το μάθημα εμπλέκονταν με τις δεξιότητες της καθημερινής ζωής, βασικό ζητούμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας στους μαθητές με αυξημένη ανάγκη υποστήριξης. Η επιτυχής πρόληψη προβλημάτων και συγκρούσεων, ήταν φυσική απόρροια του πετυχημένου σχεδιασμού και της δομής της διδασκαλίας της. Δεν υπήρξαν τριβές, δεν δημιουργήθηκε εκνευρισμός, δεν δημιουργήθηκε ξέσπασμα, απομόνωση ή απόσυρση. Στη διδασκαλία της κυριάρχησε ο ήπιος επεξηγηματικός τόνος και η υποστήριξη όλων των μαθητών/-τριών. Το επίπεδο παρακίνησης της αξιολογούμενης, η συνεχής ανατροφοδότηση της (Feedback) μέσα από την πλήρη αποδοχή του παιδιού, η «σωστή δόση θετικής ενίσχυσης», το ενέπνεε να εμπλακεί με χαρά και σιγουριά σε όλες τις δραστηριότητες. Η εκπαιδευτικός παρούσα στις ανάγκες του καθενός, επανέφερε το κάθε παιδί στην τρέχουσα δραστηριότητα που έπρεπε να ήταν, όταν αυτό έμπαινε σε άρνηση, και υποδείκνυε γλυκά τις θέσεις και τα σωστά σημεία των αντικειμένων που χρησιμοποιούνταν για τη δραστηριότητα. Η καθοδήγηση της διακριτική, όπως και η παρότρυνσή της. Γινόταν με ήπιες εντολές, με εικόνες, με οδηγίες ή παντομίμα, ιδιαίτερα παραστατική από την ίδια, χωρίς λεκτική επικοινωνία. Έδινε το έναυσμα, έδινε τον ρυθμό, χρησιμοποιούσε με εναλλαγές το χώρο και τα επίπεδά του, αυξάνοντας το ενδιαφέρον των μαθητών/-τριών. Αντιλαμβανόταν έγκαιρα πιθανή εκδήλωση κούρασης τους, αυξομειώνοντας την ένταση των δραστηριοτήτων ή δίνοντας τους μικρά κενά. Όλες οι δραστηριότητες σχεδιασμένες ώστε να προκαλούν πηγαία ανταπόκριση και ενεργητική συμμετοχή. Τα παιδιά αφέθηκαν με εμπιστοσύνη στα δρώμενα και με την γνήσια χαρά της αίσθησης ότι γίνονται αποδεκτά. β. Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Η αξιολογούμενη, μετά το τέλος της διδασκαλίας της, συζήτησε αναλυτικά με την αξιολογήτρια στο πλαίσιο του αναστοχασμού της διδασκαλίας. Σε ότι αφορά την εξέλιξη του μαθήματός της, έκρινε την διδασκαλία της ως απολύτως ικανοποιητική και υποστήριξε με λεπτομέρεια και επιχειρήματα το κάθε βήμα της. Αναφέρθηκε

αναλυτικά, στο παιδαγωγικό κλίμα που επικράτησε και το οποίο περιέγραψε ως άριστο. Ανέλυσε το ρόλο της και υποστήριξε τις διδακτικές επιλογές της, που είχαν σαν αποτέλεσμα την άφογη συνεργασία, τόσο μεταξύ εκπαιδευτικού – μαθητών, όσο και των μαθητών μεταξύ τους. Δήλωσε απόλυτα ικανοποιημένη, τόσο από την επίτευξη των στόχων της διδασκαλίας όσο και από την χρονική αλληλουχία εκτέλεσης των δραστηριοτήτων στον προκαθορισμένο χρόνο της διδασκαλίας. Οι διδακτικές της πρακτικές προώθησαν το κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού, ένα πεδίο ιδιότυπο στο χώρο της Ειδικής Αγωγής με, σχετικά, δυσδιάκριτα χαρακτηριστικά σε μαθητές με ποικίλες μαθησιακές ανάγκες και δυσκολίες. Σύμφωνα με τα λεγόμενά της, η προσπάθεια της για εμπλοκή όλων των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία αποτελεί καθημερινή της μέριμνα. Είναι σταθερά προσανατολισμένη στην υιοθέτηση σύγχρονων διδακτικών προσεγγίσεων που ενισχύουν την ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή των παιδιών, μέσα από την συνεχή αλληλοκάλυψη εξατομικευμένης και συνεργατικής διδασκαλίας. Ένα δομημένο περιβάλλον μάθησης σε κλίμα ασφάλειας και αποδοχής, είναι ένα ακόμη από τα βασικά ζητούμενα για την ίδια. Το τελευταίο πάντοτε σε συνεργασία και με τις υπόλοιπες ειδικότητες του σχολείου. Ανέφερε ότι, το υλικό για τις διδασκαλίες της είναι κάτι που την απασχολεί διαρκώς και ότι, επιδιώκει να το δημιουργεί η ίδια κατασκευάζοντάς το, με βάση τις ανάγκες των παιδιών. Η ένταξη πολλών μέσων στη διδασκαλία της, δημιουργεί, επίσης, μία αποτελεσματικότερη αφομοίωση των ερεθισμάτων. Θεώρησε αποτελεσματικές τις παιδαγωγικές πρακτικές που εφαρμόστηκαν, καθώς δεν εμφανίστηκαν ιδιαίτερα προβλήματα, ώστε να χρειαστεί να γίνουν αλλαγές ή επαναπροσδιορισμοί στην διδασκαλία. Οι διαδικασίες αξιολόγησης, περιελάμβαναν μία σειρά παραμέτρων: - παρατήρηση της ενεργούς συμμετοχής του παιδιού στις δραστηριότητες, - ανταπόκρισης του σε λεκτικά και οπτικά ερεθίσματα συμμετοχής/έκφρασης, - συνεργασίας και συμπερίληψης στην ομάδα. Στο πλαίσιο της ανατροφοδότησής της, η αξιολογούμενη άκουσε με πολύ μεγάλη προσοχή την αξιολογήτρια, αναφορικά με την συνολική δομή και εφαρμογή της διδασκαλίας που ανέπτυξε. Επισημάνθηκε η ανάγκη συνεχούς κριτικής αναζήτησης εκπαιδευτικών πρακτικών, από μέρους της αξιολογούμενης, που να βελτιώνουν τον τρόπο με τον οποίο βιώνει ο/η κάθε μαθητής/-τρια το διδακτικό της έργο. Επιπρόσθετα, να δίνεται προτεραιότητα σε πρακτικές που προορίζονται ακριβώς για την βελτίωση των δυσκολιών του/της, καθώς και την ενίσχυση της αυτονομίας του παιδιού, μέσω κατευθυντήριων γραμμών προς την οικογένεια, σχετικά με τις προτιμήσεις του και την ενασχόλησή του στον ελεύθερο του χρόνο. Τέλος, αναφορά έγινε και στην ανάγκη διεπιστημονικής προσέγγισης από όλους τους εμπλεκόμενους στην διδασκαλία του κάθε παιδιού, στη Σχολική Μονάδα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Λαμβάνοντας υπ' όψιν: α.) την αποτύπωση της 1ης και 2ης διδασκαλίας της εκπαιδευτικού και τις αντίστοιχες συνοπτικές εκθέσεις αποτίμησης, β.) τα συνεκτιμώμενα στοιχεία της έκθεσης αυτοαξιολόγησης της, γ.) τις αναλυτικές συζητήσεις στο πλαίσιο αναστοχασμού της κάθε διδασκαλίας, δ.) την συνολική καθημερινή συνεργασία μας στο σχολικό πλαίσιο, αναφέρουμε ότι, στο Πεδίο – Α2' το έργο της εκπαιδευτικού Ζαχοπούλου Αικατερίνης (ΠΕ.91.01) – με Α.Μ. 743529 αξιολογείται ως: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ». Βέροια, 16/05/2025 Η Αξιολογήτρια Μάνια Χρυσούλα